

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca dokonuje przywozu papieru ryżowego, który był przez wiele lat deklarowany pod tym samym kodem CN. Zgodnie z rozporządzeniem nr 1196/97 Komisji z dnia 27 czerwca 1997 r. ⁽¹⁾, towary te powinny być jednakże deklarowane pod innym kodem CN. Skarżąca podnosi, że w jej przypadku tak się nie stało. W przypadku tym zaistniała jednakże szczególna sytuacja, ponieważ niderlandzki urząd celny popełnił przy kontroli wiele błędów. Skarżąca wskazuje, że niderlandzki urząd celny nie zauważył nieprawidłowego zaklasyfikowania papieru ryżowego podczas różnych kontroli przeprowadzonych w okresie 8 miesięcy. Skarżąca wywodzi ponadto, że nie można jej zarzucić świadomego zachowania ani ewidentnego niedbalstwa.

Uzasadniając skargę, skarżąca podnosi naruszenie art. 239 rozporządzenia nr 2913/92 ⁽²⁾ błędną ocenę stanu faktycznego przez Komisję i brak uzasadnienia decyzji. Skarżąca podnosi również naruszenie zasady dobrej administracji i zasady równości, ponieważ we wcześniejszych decyzjach Komisja prezentowała odmienne stanowisko. Wreszcie, skarżąca podnosi naruszenie zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji nr 1196/97 z dnia 27 czerwca 1997 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 170, str. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2004 r. przez EnBW Energie Baden-Württemberg AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-387/04)

(2005/C 6/75)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 27 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Karlsruhe (Niemcy), reprezentowanej przez adwokatów C.-D. Ehlermanna, M. Seyfartha, A. Gutermutha und M. Wissmanna, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie na podstawie art. 231 WE nieważności decyzji Komisji z dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie krajowego planu

rozdzielania pozwoleń na emisję gazów cieplarnianych, notyfikowanego przez Niemcy zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE ⁽¹⁾;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest niemieckim przedsiębiorstwem energetycznym. W zakresie, w jakim elektrownie prowadzone przez skarżącą emitują gazy cieplarniane, podlegać ona będzie od dnia 1 stycznia 2005 r. wprowadzonemu przez dyrektywę 2003/87/WE wspólnotowemu systemowi handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych.

Skarżąca zaskarża decyzję Komisji zatwierdzającą, za wyjątkiem kilku nieistotnych dla niniejszej sprawy elementów, notyfikowany przez Niemcy krajowy plan rozdzielania pozwoleń na emisję gazów cieplarnianych. Skarżąca zaskarża w szczególności zawartą w planie zasadę przenoszenia, przyznającą operatorowi elektrowni, który zamyka starą instalację i zastępuje ją nową, przez okres czterech lat taką ilość pozwoleń, jaką otrzymałby dla zamkniętej instalacji. Zdaniem skarżącej prowadzi to do zawyżonego przydziału pozwoleń, który spełnia przesłanki udzielenia pomocy zawarte w art. 87 ust. 1 WE i nie może być uzasadniony. Odmienne ocena dokonana przez pozwaną w zaskarżonej decyzji dotknięta jest oczywistymi błędami w ocenie i nie wykazuje wystarczającego zbadania okoliczności faktycznych. Z tego powodu zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 3 i art. 88 ust. 2 WE.

Ponadto pozwana zaniechała z naruszeniem art. 88 ust. 2 WE wszczęcia formalnej procedury udzielania pomocy, chociaż musiała mieć istotne wątpliwości co do zgodności tej zasady z Traktatem WE.

Poza tym zaskarżona decyzja narusza art. 9 ust. 3 i kryterium 5 załącznika III dyrektywy 2003/87/WE, ponieważ zawyżony przydział pozwoleń stanowi nieuzasadnione sprzyjanie konkurentom skarżącej, wzmocnione przez to, że przedsiębiorstwa, które tak jak skarżąca ze względu na wymogi prawne będą zmuszone do zamknięcia w bliskiej przyszłości elektrowni atomowych, są w nieuzasadniony sposób gorzej traktowane.

Zaskarżona decyzja narusza w końcu art. 253 WE ze względu na liczne poważne błędy w uzasadnieniu.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 32.